

ה"ת 66776/06/20 - מחמוד עיסא, מוחמד עיסא נגד משטרת ישראל - מג'ד אל כרום

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 66776-06-20 עיסא ואח' נ' משטרת ישראל - מג'ד אל כרום
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מבקשים 1. מחמוד עיסא
2. מוחמד עיסא ע"י ב"כ עוה"ד מאדי דאהר

נגד
משיבה
החלטה
משטרת ישראל - מג'ד אל כרום

1. בפני בקשה להחזרת תפוס בדמות כסף מזומן בסך 200,000 ₪.

2. המבקש הינו למעשה מבקש מס' 1 בלבד. המבקש מס' 2, בנו של המבקש מס' 1, טוען מלכתחילה
הן בבקשה והן בחקירתו במשטרה כי הכסף אינו שלו אלא של המבקש מס' 1, אביו.

3. הכסף המדובר נתפס במהלך חיפוש שנערך על פי צו בימ"ש ביום 23.6.20. המשיבה מתנגדת
להחזרת התפוס בטענה כי מדובר בסכום כסף גדול, במזומן אשר הוחזק בבית וקיים חשד כי מקורו
בפלילים וכן כי לא דווח לרשויות המס.

4. נערך דיון במעמד הצדדים ותיק החקירה הועבר לעיוני.

5. עיון בתיק החקירה מלמד כי ביום 10.6.20 הוצא צו חיפוש בחתימתה של כב' השופטת טנוס כאשר
מהות החשד והעילה למתן הצו הינו חומר חקירה שהוצג בפני כב' השופטת שעניינו אמל"ח וסמים.

צו החיפוש מתיר למשטרת ישראל לערוך חיפוש "... בביתו, מחסניו, חצרו ורכביו של מוחמד עיסא..."
כלומר צו חיפוש המופנה למקומות המוחזקים על ידי המבקש 2. צו החיפוש מתיר למשטרת ישראל לתפוס את
החפצים "אמל"ח וסמים".

6. צו החיפוש בוצע ביום 23.6.20 במסגרתו נתפסו 3 מוצגים. האחד שקית שקופה ובה חומר החשוד
כסם, אשר נתפס מחוץ לחצרים. השני, כסף מזומן אשר נתפס על גופו של המבקש 2 בסך כולל של
עמוד 1

2,720 ₪ והשלישי בו עסקין כעת- סך של 200,000 ₪.

7. עניינה של בקשה זו אותו סכום כסף בסך 200,000 ₪.

דוח הפעולה המפורט אשר סומן על ידי ב/מ/6 מתאר כי המבקש 2, כנגדו הוצא הצו ביקש כי החיפוש יחל רק לאחר שאביו ודודו יהיו נוכחים. לאחר שהדוד הגיע, הסכים המבקש 2 כי החיפוש יחל ואביו יצטרף. לאחר מכן מתאר דוח הפעולה כי "...במהלך החיפוש בתוך חדרו של אביו ואמו נתפס בתוך הארון תיק לבן ובתוכו כסף מזומן רב. יש לציין כי לפני תחילת החיפוש בתוך החדר, שאלתי את מוחמד (המבקש 2-ה.ש.ש.פ.כ.) אם יש כסף או דברים יקרי ערך והוא ענה לי שכן. שאלתי אותו מה יש? והשיב לי כי יש כסף וזהב. ביקשתי ממנו שיוציא את הכסף והזהר וייקח אותם להחזקתו מיד הוא קרה (צ"ל-קרא) לאחותו וביקש ממנה שתוציא את הכסף והזהב... הוברר כי מדובר בסכום של כ - 200,000 ₪... אשר נספרו בנוכחות צו החיפוש מוחמד ואביו אשר הגיע למקום במהלך ספירת הכסף... אביו של מוחמד (המבקש 2-ה.ש.ש.פ.כ.) אשר לטענתו הכסף שייך לו הסביר כי הוא רוצה להגיע יחד איתי לתחנה כשהוא עם הכסף עליו...".

8. טוען הסנגור כי תפיסת הכסף אשר אינו מוזכר בצו החיפוש חורגת מסמכויות המשטרה.

9. סעיף 24(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 קובע כי-

"מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו בפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו, כפי שיראה לנכון".

9. החזקת סכום כזה של כסף במזומן בבית אכן יכול להעלות חשד, או יסוד סביר להניח, כי באמצעותו נעברו עבירות. ראשית, מדובר בסכום כסף אשר נתפס בבית בו בוצע חיפוש למציאת אמל"ח וסמים וכסף קשור שקשר הדוק לעבירות מסוג זה. שנית, יש בו כדי לעורר חשד לביצוע עבירות על חוקי מס הכנסה או הלבנת הון. לפיכך, יש לקבוע כי אכן רשאית הייתה המשטרה באותו מעמד לתפוס את הכסף.

11. נמצא כי המשטרה רשאית הייתה לתפוס את הכסף המזומן על אף שלא הוזכר במסגרת צו החיפוש אלא רק אמל"ח וסמים. אולם, העניין לא מסתיים בכך. לסעיף 24(ב) יש המשך "**...רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו בפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו, כפי שיראה לנכון**". חובה על המשטרה להביאו בפני שופט אשר יצווה מה יעשה בו. והרי סביר הוא הדבר. המשטרה לא הוסמכה לערוך חיפוש על מנת למצוא אותו חפץ אשר לא נכללה בצו השופט. לא יכולה המשטרה לעצום עיניה ולהתעלם מחפצים המתגלים מולה במהלך חיפוש ויש יסוד סביר להניח שנעברה בהם עבירה. אזי יש לפנות לשופט בדיעבד. לקבל הוראותיו, להכשיר את התפיסה החורגת מן הצו וטוב,

כמה שיותר מוקדם. הגם שהסעיף אינו מציין זאת, הרי ברי כי יש לעשות כן בהזדמנותה ראשונה, שכן התפוס נמצא בידי המשטרה בחריגה מצו בית המשפט.

12. סעיף 32 לפקודת סד הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), מקנה לשוטר סמכות רחבה יותר לתפוס חפצים ללא כל צורך בצו.

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

14. נמצא כי מדובר בסמכות רחבה אשר הפסיקה אף התייחסה להיקפה ולעילות התפיסה אותן מפרט סעיף 32(א) הנ"ל ראה למשל בש"פ 9022/16 גריקה נ. מ"י. גם בתפיסה על פי סעיף 32 יש ביקורת שיפוטית. ביקורת זו גם כן נערכת בדיעבד בין אם כאשר הטוען לזכות בחפץ הנתפס פונה לבית המשפט על פי סעיף 34 לאותה פקודה ובין אם כאשר המשטרה מבקשת להמשיך ולהחזיק בתפוס מעל 180 יום ופונה לבית המשפט בבקשה מתאימה על פי סעיף 35 לאותה פקודה.

15. אם כן, האם רשאית המשטרה אשר תפסה את הכספים להמשיך ולהחזיק בהם 180 יום מבלי לפנות לבית המשפט על פי הסמכות הנתונה לה בסעיפים 32 ואילך? דומני כי התשובה לכך שלילית. שכן סעיף 24 קובע הסדר מיוחד כאשר התפוסים נתפסו במסגרת חיפוש שנערך על פי צו בית משפט. ומדוע נדרש הסדר מיוחד? מאותן סיבות בהן על מנת לערוך חיפוש ברשות הפרט נדרשת המשטרה לצו בית המשפט, אלא אם כן מסמך אותה החוק בנסיבות מיוחדות לערוך חיפוש שכזה גם ללא צו.

16. מכל האמור לעיל יש להסיק לטעמי כי אם המשטרה ערכה חיפוש על פי צו בית המשפט ותפסה חפצים אשר בית המשפט לא הסמיך אותה לערוך את החיפוש על מנת למצאם ולתפסם, עליה לפנות בהקדם האפשרי לבית המשפט על מנת שיורה לה כיצד לנהוג בהם והאם רשאית היא להמשיך ולהחזיקם, קרי מעין "צו חיפוש הכולל אותם בדיעבד" ולמכשיר תפיסת או מצווה על החזרתם.

17. ומה קרה בפועל?

באותו יום של החיפוש, 23.6.20 בשעת הצהריים נחקר החשוד, המבקש 2, ואמר כי הכסף של אביו (במ/7 שורה 6) התייחס לכך כי אינו יודע את הכנסת אביו וכי גם אמו עובדת. ביחס ל-200,000 ₪ אמר כי אלה נתפסו בחדר של אביו, אביו ואמו עובדים וכי לראשונה ידע על קיומו של הכסף בחדר אביו בזמן החיפוש.

18. ביום החיפוש לא נחקר האב אודות הכסף אלא רק למעלה משבוע לאחר מכן ביום שני ביולי. יש לציין כי מועד זה הינו כ-4 ימים לאחר הגשת הבקשה להחזרת תפוס. עיון בתיק החקירה מלמד כי גם לא בוצעו פעולות חקירה בין יום 23.6.20 ועד ליום חקירת האב 02.7.20, כאמור לאחר הגשת הבקשה

להחזרת תפוס. חקירתו בוצעה על ידי חוקר התחנה והוא נחקר באזהרה בגין השמטת הכנסה במזיד, איסור הלבנת הון, הכל בגין הכסף שנתפס. לא אפרט את גרסתו שכן העניין בחקירה.

19. באותו יום 02.7.20 בשעה מאוחרת יותר שוב נחקר המבקש 1, שוב תחת אותן אזהרות. יחד עם זאת, באותה חקירה עולה כי שלושה ימים קודם לכן התקשרה למבקש 1 חוקרת ממס הכנסה ואמרה לו להתייצב באותו יום בשעה 11:00 לחקירה. הוא השיב כי לא קיבל כל הזמנה ובתגובה קיבל הזמנה בווטסאפ למחרת בשעה 7:30 בבוקר שאז לא יכל להתייצב מפאת בדיקה לבתו. החוקר מסר לו הזמנה ליום 7.7.20.

20. התנהלות זו מוצאת ביטוי במזכר, מענה לפניית עו"ד על פיו אכן ביום 28.6.20 נמסרה הזמנה למבקש 1 לחקירה ליום 29.6.20 שעה 10:00. הוא לא הגיע. לאחר שהתקבלה הזמנה לדיון בבית המשפט, הוזמן המשיב פעם נוספת לחקירה ביום 2.7.20 כדי לבדוק את מהות הכסף ולקדם את החקירה.

21. ברי הוא כי לא מיד לאחר תפיסת הכסף הוזמן המבקש לחקירה אלא על פי גרסת המשטרה רק לאחר חמישה ימים.

22. הסנגור טוען כי תפיסת הכסף בידי המשטרה, על אף כל החיפושים הקודמים שנערכו בביתם של המבקשים בהם נמסר דבר קיומו של הכסף ולא נתפס, נועדה כל כולה על מנת להוות לחץ על המשפחה ובכלל זה על המבקש 2 על מנת שיסגיר פעילות עבריינית.

23. יתכן ויש דבר בטענת הסנגור, יתכן ולא. כך או אחרת החזקת סכום כזה של כסף במזומן בבית אכן יכול להעלות חשד לביצוע עבירות על חוקי מס הכנסה או הלבנת הון. המשטרה כלל לא פנתה לבית המשפט לאחר התפיסה וכלל לא ביקשה היתר לתפיסת הכסף והחזקתו.

24. הכסף אינו משמש כמוצג בבחינת זה שאין בשטרות המסוימים לחזק או להחליש חשד כלשהו ותפיסתו אשר אינה במחלוקת נועדה על מנת לאפשר חילוט במידה ויוגש כתב אישום או הליך אחר על פי חוק. כאשר המשטרה לא פעלה על פי הוראות הדין, ואף לא מיהרה לחקור את האב, אין בכך כדי להצדיק המשך תפיסה אשר מקורה לא חוקי.

25. לפיכך הנני מורה כי הסך של 200,000 ₪ יוחזר לידי המבקש 1 עד לא יאוחר מיום 29.7.20 בשעה 12:00 אלא אם כן תתקבל החלטה אחרת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותודיע להם טלפונית דבר מתן ההחלטה.

ניתנה היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, בהעדר הצדדים.